

Dahl-Sørensen, for fru Lissa Mathiasen var måske lidt hurtig til at sige, at enlige adoptanter bliver behandlet fuldstændig på lige fod med par-adoptanter.

Her tror jeg ikke, at der er nogen som helst diskussion om, at når man sidder som adoptionsmyndighed og skal gå ind i samtalen med en enlig adoptant, gør man meget ud af at spørge om, hvordan adoptanten vil klare det i de forskellige situationer, for som enlig adoptant er man mere sårbar, ligesom når det er et gift par, hvor der er nogle parrelationer - der er måske stor aldersforskel, store forskelle i uddannelse - hvor der er nogle specielle omstændigheder, som så gør, at man går ind og spørger ind til de omstændigheder.

Jeg tror da, at det er helt naturligt, at når vi får gennemført registrerede partneres mulighed for at adoptere, går man da også ind og spørger: Hvordan vil du klare en eventuel situation, hvor et pubertetst barn kommer hjem og er ked af det? Hvordan vil du styrke dit barn på en sådan måde, at der ikke er nogen som helst diskussion om, at barnet får en lykkelig barndom, på trods af at der kan være diskrimination i samfundet?

Kl. 17.00

Jeg er helt sikker på, at i den tilbunds gående analyse, som adoptionsmyndighederne sætter i sving, når der skal adopteres, uanset om det er ægtepar, enlige eller registrerede partnere, vil de naturligvis tage udgangspunkt i de enkeltes forhold, og derfor vil man også spørge fra adoptionsmyndighedernes side: Hvorfor vil I to mænd egentlig have et barn? Mener I, at I kan håndtere, at barnet ikke har daglig omgang med kvinder? Hvordan vil I sikre det? Har I tilstrækkeligt med kvindelige bekendtskaber til, at barnet får den mulighed? Man vil naturligvis have gennemtænkt det som registreret par, fordi man ved, at det er vigtigt for børnene, at de kender begge køn godt, og at de har trygge og gode relationer til mennesker af begge køn.

Som hr. Helge Adam Møller sagde før, er det naturligvis vigtigt, at børn, der vokser op hos en enlig mor eller i et lesbisk parforhold, har en god, fast kontakt med mænd, og derfor tror jeg ikke, vi skal sætte os i den situation, som det amerikanske samfund er i nu, hvor et af de centrale punkter i den amerikanske valgkamp tilsyneladende er, om præsidenten vil forbyde registreret partnerskab eller ej.

Jeg synes, vi er kommet langt i det danske Folketing, fordi vi har haft diskussionen gennem så mange år. Jeg ved godt, at der i 1987 var

en meget, meget intens debat om, hvorvidt man skulle tillade registreret partnerskab. Der blev talt på knapper, jeg havde selv fornøjelsen af at kende de mennesker, som fremsatte lovforslaget, og der var ingen tvivl om, at hvert enkelt folketingsmedlem forholdt sig fuldstændig partifrit til sagen.

Som Venstres ordfører sagde, er der ikke enighed i Venstres folketingsgruppe, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi siger, at her er der ikke nogen højre- og venstrefløj. Det drejer sig om almenmenneskelige forhold, for alle partier har homoseksuelle i deres medlemskreds, og derfor vil partierne få lejlighed til og brug for diskussion internt i gruppen.

Det er meget centralt, at man ikke, bare fordi man lever i et registreret partnerskab, bliver afskåret fra overhovedet at få vurderet, om man er forældregnet, og jeg tror, at vi i den kommende debat om forslaget - som jeg selv mener vi har fået formuleret på en sådan måde, at det er klart forståeligt, hvad budskabet med det er - kommer et skridt videre i forsøget på at få overbevist et flertal her i Folketinget om, at det rent faktisk er en god idé at anerkende, at registrerede partnere har mulighed for at søge på lige fod med enlige og med gifte. Det betyder ikke, at man har ret til at få et barn. Det betyder bare, at man har ret til at få prøvet, om man er forældregnet, så jeg håber inderligt, at vi kan tale os mod hinanden og ikke fra hinanden i denne sag.

Jann Sjørnsen (KD):

På trods af den tidligere ordførers klare opfordring her til sidst vil jeg alligevel indlede med at sige, at Kristendemokraterne er imod de forslag, som er fremsat for Folketinget af en række partier, og det er vi sådan set på baggrund af de argumenter, som jeg selv havde lejlighed til fremføre i sidste folketingssamling, hvor vi behandlede ikke identiske, men lignende forslag fra forskellige partier.

Lad mig tage udgangspunkt i den debat, der har været tidligere i dag om de svenske erfaringer med at give homoseksuelle mulighed for at adoptere på lige fod med ægtepar. Flere af forslagsstillerne har henvist til dem og har sagt, at vi må gøre noget lignende her i Danmark. Det er absolut ikke Kristendemokraternes opfattelse, og jeg vil igen understrege, at vi har den klare opfattelse, at debatten i den svenske Riksdag og det forarbejde, der gik forud for den svenske lovgivning, var langt mere nuanceret end det,